

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΘΕΟΥΣ, ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΠΟΥΣ.

Αγαμέμνων: Βασιλιάς των Μυκηνών και του Άργους, αρχιστράτηγος των Αχαιών στην Τρωική Εκστρατεία. Ήταν γιος του Ατρέα και της Αερόπης, αδελφός του Μενέλαου και είχε σύζυγο την Κλυταιμνήστρα, αδελφή της Ελένης. Στον γυρισμό από την Τροία δολοφονήθηκε από τη γυναίκα του.

Άδης: Γιος του Κρόνου και αδελφός του Δία και του Ποσειδώνα. Όταν νίκησαν στην Τιτανομαχία, τα αδέρφια μοίρασαν τον κόσμο: ο Δίας πήρε τη γη και τον ουρανό, ο Ποσειδώνας τα νερά και ο Άδης τον Κάτω Κόσμο, το βασίλειο των νεκρών, που ήταν ένας κόσμος σκοταδιού και θλίψης.

Αθηνά Παλλάδα: Θεά του Ολύμπου, θεά της σοφίας και του πολέμου. Ήταν κόρη του Δία και της Μήτιδος (θεάς της φρόνησης). Στον Τρωικό Πόλεμο η Αθηνά υποστήριζε τους Αχαιούς.

Αίας ο Λοκρός: Ομηρικός Έλληνας πολέμαρχος.

Αιγαίο: Το Αιγαίο πέλαγος πήρε το όνομά του από τον μυθικό βασιλιά των Αθηνών, τον Αιγέα, τον πατέρα του Θησέα.

Αίτνα: Ενεργό ηφαίστειο στη Σικελία, που κατά τη μυθολογία είχε από κάτω του το σιδηουργείο του ο Ήφαιστος και γι' αυτό πετούσε φλόγες.

Άκαστος: Ο τελευταίος από τους μυθικούς βασιλιάδες της Ιωλκού (σημερινός Βόλος). Ήταν σύντροφος του Ιάσονα στην αργοναυτική εκστρατεία παρά την δέληση του πατέρα του, βασιλιά Πελία.

Αλάστορας: Εκδικητική θεότητα, προσωποποίηση της κατάρας.

Αλέξανδρος: Αυτό το όνομα έδωσαν στον Πάρη οι βοσκοί που τον ανέθρεψαν, γιατί γλίτωνε τα κοπάδια τους από τις συμμορίες των ανδρών ζωοκλεφτών. Αλεξ + άνδρας = Αλέξανδρος, αυτός που διώχνει τους άνδρες.

Αλκμήνη: Μητέρα του Ηρακλή από την ένωσή της με τον Δία.

Απόλλωνας: Θεός του Ολύμπου, γιος του Δία και της Λητούς. Ήταν θεός του φωτός και προστάτης της μουσικής και της μαντικής. Λατρευόταν στους Δελφούς από όλους τους Έλληνες και στη Δήλο από όλη την Ανατολική Μεσόγειο. Στον Τρωικό Πόλεμο ο Απόλλων υποστήριζε τους Αχαιούς.

Αργείοι: Όνομα που χρησιμοποιεί ο ποιητής, όταν αναφέρεται στους Έλληνες, γιατί η κυρίαρχη περιοχή της Ελλάδας κατά τη μυκηναϊκή εποχή ήταν το Άργος.

Άρης: Ολύμπιος θεός του πολέμου, που απεικονίζεται με πολεμική εξάρτηση και όπλα. Στον Τρωικό Πόλεμο ο Άρης υποστήριζε τους Τρώες οδηγώντας τους πολλές φορές αυτοπροσώπως στη μάχη.

Άρτεμη: Ανυπότακτη θεά των δασών και των άγριων ζώων, που ανήκε στο δωδεκάθεο. Ήταν δίδυμη αδελφή του Απόλλωνα και απεικονίζεται βαστώντας κυνηγετικό τόξο.

Αστυάνακτας: Γιος του Έκτορα και της Ανδρομάχης. Στην Ιλιάδα παρουσιάζεται βρέφος στην αγκαλιά της μητέρας του να τρομάζει από την περικεφαλαία του πατέρα του. Το αθώο βρέφος είχε φρικτό θάνατο στα χέρια των Ελλήνων είτε γκρεμισμένο από τα τείχη της Τροίας είτε στα χέρια του Νεοπτόλεμου, όπου το νεκρό του σώμα γίνεται όπλο, για να σκοτωθεί ο παππούς του, ο γέρο Πρίαμος.

Ατρέας: Ήταν βασιλιάς των Μυκηνών, γενάρχης της καταραμένης δυναστείας των Ατρείδων, πατέρα του Μενέλαου και του Αγαμέμνονα. Η κατάρα στον ίδιο και τη γενιά του ήταν για ένα από τα φρικτότερα εγκλήματα της ελληνικής μυθολογίας, τον φόνο των παιδιών του αδελφού του, του Θυέστη.

Ατρείδες: Ονομάζονται έτσι οι απόγονοι του Ατρέα, σημαδεμένοι από κατάρα για το έγκλημα του γενάρχη τους, του Ατρέα.

Αφροδίτη: Η ολύμπια θεά του ερωτικού πόδου είναι σεβαστή και τρομερή για θνητούς και αθάνατους.

Αχαιοί: Όνομα που χρησιμοποιεί ο ποιητής, όταν αναφέρεται στους Έλληνες.

Αχιλλέας: Ημίθεος, γιος της Νηρηίδας Θέτιδας και του Πηλέα, βασιλιά της Φθίας και των Μυρμιδόνων.

Αχερουσία: Η Αχερουσία λίμνη χώριζε τους νεκρούς από τους ζωντανούς. Περνώντας στην άλλη όχθη της οι ψυχές δεν μπορούσαν πια να επιστρέψουν στη ζωή, ούτε να επικοινωνήσουν με τους ζωντανούς. Τη μυδική αυτή λίμνη την τοποθετούσαν γεωγραφικά άλλοτε στην Ήπειρο και άλλοτε στην Αίγυπτο. Τη διέσχιζε μόνο η βάρκα του Χάροντα.

Βοιωτία: Πεδινή περιοχή της Στερεάς Ελλάδας με κυριότερες πόλεις σήμερα την Ξακουστή από την αρχαιότητα Θήβα και τη Λιβαδειά.

Γανυμήδης: Βασιλόπουλο της Τροίας που ξεχώρισε για την ομορφιά του. Ο Δίας το πόδησε και το άρπαξε. Στον Όλυμπο έγινε αδάνατος οιοχός των θεών.

Δαναοί: Όνομα που χρησιμοποιεί ο ποιητής, όταν αναφέρεται στους Έλληνες.

Δάρδανος: Γιος του Δία και της κόρης του Άτλαντα, της Ηλέκτρας. Ήταν μυδικός πρόγονος των Τρώων

Δηίφοβος: Γιος του Πριάμου και της Εκάβης. Μετά τον θάνατο του Έκτορα ανέλαβε την αρχιστρατηγία των Τρώων. Σύμφωνα με μία εκδοχή του μύθου, μετά τον θάνατο του Πάρη ο Δηίφοβος κράτησε την Ελένη, παρά τη γνώμη των υπόλοιπων Τρώων.

Δήλος: Είναι νησί των κυκλάδων, ιερό προσκύνημα για όλη την Ανατολική Μεσόγειο. Η Δήλος έπλεε στην επιφάνεια της θάλασσας και ακινητοποιήθηκε, για να μπορέσει εκεί να γεννήσει την Άρτεμη και τον Απόλλωνα η καταδικωμένη μητέρα τους, η Λητώ.

Δίας / Ζευς: Ο Δίας/Ζευς ήταν θεός του Ολύμπου, γιος του Κρόνου και της Ρέας. Τον πίστευαν ως πατέρα των θεών και των ανθρώπων, θεό του ουρανού και ηγέτη του συμβουλίου των θεών στον Όλυμπο. Ένα από τα προσωνύμια του που περιγράφουν τις ιδιότητες του ήταν το “Έρκειος”, δηλαδή προστάτης του οίκου.

Διόσκουροι: Ο Κάστωρ και ο Πολυδεύκης, δίδυμα ετεροθαλή αδέρφια. Μητέρα και των δύο ήταν η Λήδα. Πατέρας του Κάστορα ήταν ο Τυνδάρεως, ενώ πατέρας του Πολυδεύκη ήταν ο Δίας. Ουράνιο σύμβολο των δύο αδελφών είναι ο αστερισμός των διδύμων, τον οποίο δημιούργησε ο Δίας, για να τους τιμήσει για την αδελφική αγάπη τους. Ήταν προστάτες των ναυτικών και των караβιών.

Εκάβη: Κόρη του ηγεμόνα των Φρυγών Δύμαντα και της νύμφης Ευνόης, πιστή σύζυγος του βασιλιά της Τροίας Πριάμου και στοργική μητέρα του Έκτορα, του Πάρη, της Κασσάνδρας και της Πολυξένης.

Έκτορας: Γιος του Πριάμου και της Εκάβης, αρχιστράτηγος των Τρώων και ηγέτης τους, αφού ο Πριάμος ήταν υπέργηρος. Παντρεύτηκε την Ανδρομάχη και απέκτησαν τον Αστυάνακτα. Ήταν πρότυπο ανδρικής αρετής, γενναίος και τίμιος πολεμιστής, δίκαιος και αγαπητός ηγέτης σε όλους, στοργικός και πιστός γιος, σύζυγος και πατέρας.

Ελένη: Η περίφημη για την ομορφιά της Ωραία Ελένη, ήταν κόρη του Τυνδάρεω (ή του Δία) και της Λήδας, αδελφή της Κλυταιμνήστρας, του Κάστορα και του Πολυδεύκη, καθώς και σύζυγος του Μενέλαου, βασιλιά της Σπάρτης. Η αρπαγή της από τον Πάρη ήταν η αιτία του Τρωικού πολέμου.

Επειός ο Φωκέας: Ο Επειός από τη Φωκίδα ήταν ο τεχνίτης που με προτροπή της Αθηνάς κατασκεύασε τον Δούρειο Ίππο, για να κρύψει τους Έλληνες πολεμιστές, ώστε με δόλο να κερδίσουν τον πόλεμο.

Ερινύες: Καταχθόνιες θεότητες που τιμωρούσαν κάθε ανόσια πράξη και έγκλημα και βασάνιζαν τους άδικους και παράνομους και στην παρούσα ζωή και στην άλλη, μετά τον θάνατο.

Έρωτας: Πρωταρχική θεότητα που γεννά τον κόσμο. Αργότερα παρουσιάζεται σαν γιος της Αφροδίτης, άλλοτε σαν βρέφος ή μικρό παιδί και άλλοτε ως παλικάρι.

Ευρώτας: Ποταμός που διατρέχει την κοιλάδα της Σπάρτης.

Ήρα: Θεά του Ολύμπου, σύζυγος του Δία. Προστάτευε τον δεσμό του γάμου και τις γυναίκες. Στον Τρωικό Πόλεμο η Ήρα υποστήριζε τους Αχαιούς.

Ηρακλής: Ο κατεξοχήν ήρωας της αρχαίας Ελλάδας, φέρνει με τη μεγάλη σωματική του δύναμη

την τάξη και τον πλούτο. Πατέρας του ήταν ο Δίας. Πάντα βρισκόταν στην υπηρεσία των άλλων. Στο τέλος της ζωής του θεοποιήθηκε και έγινε ισόθεος στον Όλυμπο. Συμμετείχε στην πρώτη άλωση της Τροίας.

Ήφαιστος: Θεός του Ολύμπου, γιος του Δία και της Ήρας, σύζυγος της Αφροδίτης. Συνδεόταν με την εφευρετικότητα και τις κατασκευές, τη φωτιά σε όλες τις μορφές της και τη μεταλλουργία.

Ηώς: Η θεά της αυγής, αδελφή του Ήλιου και της Σελήνης.

Θάνατος: Ο θεός του θανάτου, γιος της Νύκτας και του Ερέβους (του απόλυτου σκοταδιού). Ήταν αδελφός του Ύπνου. Απεικονίζεται ως πολεμιστής με φτερά.

Θεσσαλία: Η περιοχή της Θεσσαλίας είναι ο μεγάλος κάμπος στο κέντρο της Ελλάδας.

Θησέας: Μυθικός ήρωας και βασιλιάς της Αθήνας. Σκότωσε το τέρας Μινώταυρο απελευθερώνοντας την Αθήνα από την υποτέλεια στους Κρήτες.

Θησείδες: Οι Αθηναίοι ονομάζονταν έτσι ως απόγονοι του Θησέα.

Ίδη: Με αυτό το όνομα συναντάμε δύο βουνά, την Ίδη στην περιοχή της Τροίας και την Ίδη το ψηλότερο βουνό της Κρήτης, που σήμερα ονομάζουμε Ψηλορείτη. Η αρχική έννοια της λέξης σήμαινε “δασωμένη”. Σε μια σπηλιά της, στο “Ιδαίο άντρο”, ανατράφηκε κρυμμένος ο Δίας.

Ίλιον: Ονομασία της Τροίας.

Ίσθμια (λουρίδα): Η λωρίδα γης (ισθμός) που ενώνει την ηπειρωτική Ελλάδα με την Πελοπόννησο. Χωρίς αυτή η Πελοπόννησος θα ήταν νησί.

Κασσάνδρα: Κόρη του Πρίαμου και της Εκάβης. Σύμφωνα με τον μύθο, είχε λάβει από τον Απόλλωνα το χάρισμα της μαντικής ως αντάλλαγμα για τον έρωτα του. Όταν τον αρνήθηκε, ο θεός την εκδικήθηκε με την κατάρα να μην πιστεύει κανείς όσα προμάντευε.

Κάστορας: βλ. λήμμα **Διόσκουροι**.

Καφηρέας: Ακρωτήριο της Εύβοιας, στο νοτιοανατολικό άκρο του νησιού, ονομαστό ακόμα και σήμερα για τις φουρτούνες που επικρατούν εκεί. Σήμερα το αποκαλούν Κάβο Ντόρο.

Κίρκη: Η Κίρκη ήταν θεότητα που ενσάρκωνε τη δύναμη της μαγείας. Ήταν κόρη του Ήλιου και αδελφή της Ωκεανίδας Περσηίδας. Στην παγκόσμια λογοτεχνία είναι γνωστή για τη μεταμόρφωση των συντρόφων του Οδυσσέα σε γουρούνια. Ο κόσμος ήταν γι’ αυτήν ανοικτό βιβλίο και μπόρεσε να συμβουλέψει τον Οδυσσέα να κατέβει στον Άδη, για να πάρει προφητεία από τον νεκρό Τειρεσία για τον γυρισμό του.

Κράδης: Ποταμός στην Αχαΐα.

Κρήτη: Το μεγαλύτερο και πολυπληθέστερο νησί της Ελλάδας.

Κύκλωπας: Οι Κύκλωπες ήταν ένας λαός ανθρωποφάγων γιγάντων με ένα μάτι στο κέντρο του μετώπου. Στην Οδύσσεια χαρακτηρίζονται άνομοι και απολίτιστοι, πλάσματα που δεν γνώριζαν την καλλιέργεια του σταφυλιού και την παρασκευή του κρασιού, της γεωργίας, τους κοινωνικούς νόμους. Ο Οδυσσέας τύφλωσε τον Κύκλωπα Πολύφημο που κατασπάραξε τους συντρόφους του. Για εκδίκηση ο πατέρας του Ποσειδώνας ταλαιπωρούσε τον Οδυσσέα επί χρόνια στις θάλασσες.

Κύπρις: Ονομασία της θεάς Αφροδίτης, γιατί γεννήθηκε στο ελληνικό νησί της Κύπρου από τον αφρό της θάλασσας, στην παραλία που σήμερα ονομάζεται Πέτρα του Ρωμιού.

Λαέρτης: Πατέρας του Οδυσσέα, βασιλιάς της Ιθάκης.

Λάκαινα: Γυναίκα από τη Λακωνία, την περιοχή της Σπάρτης. Έτσι ονομάζεται εδώ η Ελένη, γιατί είναι ξένη στην Τροία. Στην αρχαιότητα, όπως και σήμερα, πολλοί άνθρωποι ονομάζονται από τον τόπο καταγωγής ή κατοικίας τους.

Λακωνία: Περιοχή στον νότο της Πελοποννήσου με πρωτεύουσα τη Σπάρτη

Λαιομέδοντας: Μυθικός βασιλιάς της Τροίας που έχτισε τα απόρθητα τείχη της χρησιμοποιώντας ως υπηρέτες τον Ποσειδώνα και τον Απόλλωνα κι αρνούμενος άδικα την αμοιβή τους. Ήταν πατέρας του Τιθωνού.

Λήμνος: Ελληνικό νησί του Βόρειου Αιγαίου στο Θρακικό πέλαγος. Εκεί πέταξαν τον μικρό Ήφαιστο από τον Όλυμπο κι εκεί ανατράφηκε ο θεός χαρίζοντας στο νησί τα μυστικά της μεταλλουργίας. Συνδέεται ακόμα με τον Διόνυσο.

Λοξίας: Ονομασία του Απόλλωνα που αποδίδει μια ιδιότητα του. Ως θεός της μαντικής έδινε συχνά “λοξές” προφητείες, διαφορεόμενες ή ακατανόητες. Κάποιοι μελετητές υποστηρίζουν ότι συνδέεται με το ρήμα “λέγω”.

Μενέλαος: Βασιλιάς της Σπάρτης. Ήταν αδελφός του Αγαμέμνονα και σύζυγος της Ελένης.

Μύκονος: Νησί των Κυκλάδων, που έγινε γνωστό από τη γειτονία του με το ιερό νησί της Δήλου.

Νεοπτόλεμος: Γιος του Αχιλλέα που τον συνόδευσε στον Τρωικό πόλεμο. Στην άλωση της Τροίας σκότωσε τον άοπλο γέροντα βασιλιά Πρίαμο στον βωμό του Ερκείου Διός και την Πολυξένη πάνω στον τάφο του πατέρα του.

Νηρηίδες: Θεότητες της θάλασσας, κόρες του Νηρέα. Ζούσαν σε μια ασημένια σπηλιά στα βάθη της θάλασσας και από εκεί έσπευδαν να βοηθήσουν θεούς, ήρωες και θνητούς στη θάλασσα, να κατευνάσουν τρικυμίες και να συνοδεύσουν τους ναυτικούς στα ταξίδια τους.

Οδυσσέας: Ήρωας του τρωικού πολέμου, βασιλιάς της Ιθάκης. Η πολύπαδη επιστροφή του υμνείται στο έπος της Οδύσσειας. Από τους αρχαίους συγγραφείς παρουσιάζεται άλλοτε αξιοθαύμαστος για την ευστροφία του και άλλοτε αξιοκατάκριτος για τη δολιότητα του

Ολύμπος: Το ψηλότερο βουνό της Ελλάδας. Υψώνεται ανάμεσα στη Θεσσαλία και τη Μακεδονία.

Παλλάδα: Ονομασία της θεάς Αθηνάς. Σημαίνει τη νεαρή γυναίκα ή την “πάλλουσα” το δόρυ, αυτή που κουνά το ακόντιό της.

Παρνασσός: Βουνό της Στερεάς Ελλάδας στην περιοχή της Βοιωτίας. Στις πλαγιές του ζούσαν οι Μούσες.

Πάρης: Δευτερότοκος γιος του Πριάμου και της Εκάβης, αδελφός του Έκτορα και της Κασσάνδρας. Απήγαγε την Ελένη από τη Σπάρτη και την έφερε στην Τροία προκαλώντας την οργή των Ελλήνων και την τρωϊκή εκστρατεία. Με τα βέλη του σκότωσε τον Αχιλλέα.

Πειρήνη: Ιερή πηγή στην αρχαία Κόρινθο. Ήταν κόρη του θεού-ποταμού Ασωπού και της Μετώπης, κόρης του ποταμού Λάδωνα. Όταν η θεά Άρτεμη σκότωσε αδελά της τον γιο της Κεγχρία, έχυσε τόσα δάκρυα, ώστε μεταμορφώθηκε σε πηγή.

Πελίας: Ο Πελίας είχε σφετεριστεί τον θρόνο του βασιλείου της Ιωλκού και για να εξοντώσει τον νόμιμο διάδοχο Ιάσονα, του ανέθεσε να φέρει το χρυσόμαλλο δέρας από τη Μαύρη Θάλασσα, από το βασίλειο της Κολχίδας.

Πέλοπας: Ιδρυτής των Ολυμπιακών Αγώνων και της δυναστείας των Πελοπιδών, που βασίλευαν στις Μυκήνες. Η Πελοπόννησος έλαβε το όνομα της από αυτόν. Συνδέεται με ένα σκοτεινό μύθο ανθρωποφαγίας.

Πελοπόννησος: Μεγάλη ηπειρωτική μάζα στη Νότια Ελλάδα που αποτέλεσε πολλές φορές το κέντρο του Ελληνισμού. Εκεί βρίσκονταν τα μεγάλα μυκηναϊκά βασίλεια.

Πέργαμα, τα: Το Πέργαμο ή τα Πέργαμα (πληθ.) ήταν η ονομασία της ακρόπολης ή του κάστρου της Τροίας.

Πηλέας: Ήρωας που συμμετείχε στην Αργοναυτική εκστρατεία, στην πρώτη άλωση της Τροίας και στη μάχη του Ηρακλή εναντίον των Αμαζόνων. Από τον γάμο του με τη Θέτιδα γεννήθηκε ο Αχιλλέας. Έδωσε το όνομα του στο βουνό των κενταύρων, το Πήλιο, όπου είχε εγκαταλειφθεί.

Πηνειός: Ποταμός που διασχίζει τον κάμπο της Θεσσαλίας.

Πολυξένη: Η μικρότερη από τις κόρες του βασιλιά της Τροίας Πριάμου και της Εκάβης.

Ποσειδώνας: Θεός του Ολύμπου, γιος του Κρόνου και της Ρέας, αδελφός του Δία. Ήταν εξουσιαστής της θάλασσας και του νερού, προστάτης των ναυτικών και των ψαράδων, αλλά και των αλόγων και των ιππέων. Ανταγωνίστηκε την Αθηνά για την ονοματοδοσία και προστασία της πόλης των Αθηνών. Στον Τρωϊκό Πόλεμο ο Ποσειδώνας υποστήριξε τους Αχαιούς.

Πριάμος: Δίκαιος βασιλιάς της Τροίας, σύζυγος της Εκάβης και πατέρας του Έκτορα, του Πάρη, της Κασσάνδρας και της Πολυξένης.

Σαλαμίνα: Νησί της Αττικής με μακρά ιστορία.

Σιμόντας: Ποταμός που πότιζε την πεδιάδα της Τροίας μαζί με τον Σκάμανδρο.

Σκάμανδρος: Ποταμός της Τροίας.

Σκύρος: Ελληνικό νησί του Αιγαίου ανατολικά της Εύβοιας. Συμφώνα με τη μυθολογία εκεί τελείωσε τη ζωή του ο Θησέας, εκεί μεγάλωσε κρυμμένος σαν κορίτσι ο Αχιλλέας και αργότερα ανατράφηκε γιος του Νεοπτόλεμος.

Σπάρτη: Σημαντική πόλη της αρχαίας Ελλάδας, όπου αναπτύχθηκε ένας αυστηρός και βίαιος πολεμικός πολιτισμός. Μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας, η πόλη που είχε ερημώσει, ξαναχτίστηκε. Σήμερα είναι πρωτεύουσα της Λακωνίας, όπως στην αρχαιότητα.

Ταλδύβιος: Αχαιός πολεμιστής, κήρυκας του Αγαμέμνονα στον Τρωικό Πόλεμο, που εμφανίζεται σε αρκετά επεισόδια στην Ιλιάδα.

Τυνδάρεως: Βασιλιάς στην Αρχαία Σπάρτη, πατέρας της Ελένης, της Κλυταιμνήστρας, του Κάστορα και του Πολυδεύκη.

Υμέναιος: Καλότυχη θεότητα που προστάτευε τον δεσμό του γάμου. Ήταν γιος του Απόλλωνα και μιας από τις τρεις Μούσες, της Καλλιόπης, της Ουρανίας ή της Τερψιχόρης. Παριστανόταν ως νεαρό αγόρι που κρατούσε γαμήλια δάδα.

Φθόνος: Προσωποποίηση του αισθήματος του φθόνου, της ζήλειας και της επιβουλής. Η Μέγαιρα ανάμεσα στις Ερινύες ήταν, επίσης, αυτή που προσωποποιούσε τον φθόνο.

Φοίβος: Προσωνύμιο του **Απόλλωνα**.

Φοινίκη: Χώρα που βρισκόταν στα ανατολικά παράλια της Μεσογείου, απέναντι από την Κύπρο. Οι Φοίνικες ήταν ξακουστοί ναυτικοί και έμποροι

Φόνος: Άλλη μια από τις δεινές θεότητες που προσωποποιεί την πράξη της ανθρωποκτονίας.

Φρύγες: Οι κάτοικοι της Φρυγίας, περιοχή της Μικράς Ασίας, όπου βρισκόταν η Τροία.

Χάρυβδη: Το θαλάσσιο τέρας, κόρη του Ποσειδώνα και την Γαίας (Γης) που φυλούσε τα στενά του Βόσπορου. Από εκεί έπρεπε να περάσουν τα πλοία του Οδυσσέα και του Ιάσονα. Ήταν ένα είδος θαλάσσιας δίνης, μια ρουφήχτρα που με δύναμη τραβούσε τα νερά τρεις φορές την ημέρα και τρεις τα έφτυνε.